

работи за освобождаването на България – и убит из засада в Търновско, където бил погребан. Умрял едновременно с бащата на Тодор Каблешков.

~~Живее~~ Помня много добре жената на Илия Каблешков, баба Илийца. Беше висока, едра, слабичка, с много добър нрав. Правеше впечатление със своята осанка и с гордото си държане. Живя до дълбока старост в своя дом. Имаше хубава картина на тая къща, рисувана от художника Танев, но по време на събитията след Девети септември, когато бях в Чепеларе, квартируващи в дома ми войници я задигнали.

Илия и Лулчо Каблешкови имали по-голям брат – Цоко Каблешков. На гражданите в Пловдив и на копривщени той е бил известен под наименованието "Големият Цоко". Бил е женен за гъркиня от знатен род и си извоювал завидно положение сред гърчещата се тогавашна "аристокрация". Станал богат търговец, притежавал много имоти и се ползувал с влияние пред турската власт в Пловдив.

Но независимо от всичко Цоко Каблешков е бил голям патриот и спасявал много копривщени, преследвани като бунтари и революционери, на които ставал гарант.

Големият Цоко имаше син, който след освобождението стана генерал от артилерията. Имаше и дъщеря, Райна, която се омъжи в Пловдив за Георги Бенев, потомък на видно пловдивско семейство, близък приятел на Захари Стоянов, редактор на румелийския вестник " " ползувал се с голямо влияние пред управлението на Източна Румелия и взел активно участие в Съединението на Северна и Южна България.

В Пловдив живееше и "малкият Цоко", първи братовчет на Големия Цоко. Малкият Цоко беше съдия в румелийско време и след Съединението. И той беше женен за гъркиня. Имаше двама синове: Илия Каблешков, кръстен на моя прадедо по майка, който също стана генерал от българската армия, и Лука Каблешков, известен зъболекар в София.